

Løstestang for Husdyravlen, som virkelig kan forlanges og ønskes. Men jeg tror paa den anden Side heller ikke, at vi paa det nuværende Tidspunkt have noget andet og bedre at sætte i Stedet. Naar man altsaa ikke kan komme bort fra dette System, men skal have Præmier, og naar det kan bevises, at dette System har gjort Nytte, vil det, man særlig maa tage Sigte paa, være, at man præmierer paa en Maade, som der er Mening i, saa at Folk ikke tabe Interessesen for dette System. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, til Finansudvalget og til det høje Ting som min Mening, at Bevillingen bør vedtages.

Det vilde næsten være underligt at slutte sin Tale uden at komme ind paa Svineavlskonsulenten, thi det har jo været almindeligt i de sidste 10—20 Taler, der have været holdte. Jeg kan ikke nægte, at skal man gaa ud fra, at det er dette lille Beløb, der er opstillet paa Finansloven, som har gjort, at saa mange ere komne ind paa dette Punkt, ser det virkelig underligt ud, men det er det jo heller ikke. Det, der har gjort dette Spørgsmaal brændende, er naturligvis den kolossale Udvikling, som Svineopdrætningen har faaet her i Landet. Det er jo en af Landets Hovedindtægtskilder og vil ubetinget vedblive at være det. Opdrætning af Svin har det gode ved sig, at der kan den fattigste Mand faa Del i Indtægten, idet han mægter at opdrætte Svin. Det er altsaa et Spørgsmaal, som det nok er værd at ofre nogen Tid paa at faa drøftet tilstrækkeligt. Hvad der gaar gennem Anmærkningerne vedrørende dette Punkt er, at Svineavlen og Fløstproduktionen har gennemgribende Betydning for Landets økonomiske Udvikling, at det gælder om at frembringe netop den Vare, som Markedet kræver, og at det søges naaet gennem Svineavlscentre og hensigtsmæssig Fodring af Svinene. Som det første indledende Skridt dertil foreslaas der bevilget 2,500 Kr. til Assistance for Konsulenten for Svineavlen eller rettere for det røde danske Kdæg, Mørkeberg, idet der gaas ud fra, at han er saa stærkt optagen, at han ikke magter at paatage sig ogsaa denne Gren af Forretningen. Som Assistance til ham altsaa foreslaas det, at disse 2,500 Kr. bevilges, og de skulle bruges til 3—4 Dyr læger, som kunne træde hjælpende til. Jeg kan nu vel være enig i, hvad der først nævnes, nemlig at vi trænge til at faa noget alvorligt gjort paa dette Omraade, og at det netop er Vejen at søge oprettet Svineavlscentre samt at søge paa en økonomisk Maade at frembringe gode

Svin. Men netop fordi jeg tror, at det er Vejen, der skal gaas, er jeg saa meget mere imod den Anvendelse, man vil give de Pengene, som søges ved Bevillingen. Jeg ser ikke rettere, end at skulle vi til at yde Pengene til Assistance i den Retning, maa vi dog hellere gaa en anden Vej og bruge Pengene til Uddannelse af en enkelt Mand, som efter kortere eller længere Tid kan overtage det Hverv, som jeg ikke nægter har stor Betydning. Jeg er ikke nogen blind Tilbeder af Konsulentvirksomheden, men jeg anser den for en i lang Tid nødvendig Virksomhed, og at det ogsaa kan blive nødvendigt at have en Svineavlskonsulent og i Forening dermed en Konsulent for Slagterierne, benægter jeg ikke. Det kan have sin gode Mening og være nødvendigt, men jeg kan ikke forstaa, hvad vi skulle med Folk, som staa aldeles uforstaaende over for den Side af Sagen, hvad jo Dyr lægerne gøre. Man kan ikke forlange, at de skulle være inde i, hvad der vedrører Svineopdræt og Slagterierne. Derfor har jeg meget imod at anvende dem som Konsulenter i denne Sag, og jeg er bange for, at Konsekvenserne af en saadan Fremgangsmaade kunde blive om ikke farlige, saa dog mindre heldige. Naar vi nu udpege 3—4 Dyr læger til at assistere Konsulenten, vil det være ganske naturligt, at de virkelig søge at uddanne sig i den nævnte Retning, det ere de jo absolut forpligtede til. Jeg vil da spørge: Hvor tror De, at man kan faa saadanne Folk? Er det Folk, som have blot nogenlunde ordentlig Praksis, lade de sig ikke lokke dertil blot for at kunne faa $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af disse 2,500 Kr., og skulle vi have Folk til dette Hverv, som lige ere komne fra Eksaminationsbordet, tror jeg nok, at praktiske Landmænd ville betafte sig for at spørge saadanne Mænd til Raads om, hvorledes de skulle behandle deres Svin. Det er en upraktisk og farlig Vej, her foreslaas, og jeg tror, at naar man en Gang faar de Mænd uddannede, vil det være meget vanskeligt at komme af med dem igen, og at vi derved slet ikke vilde komme til at faa Gavn netop af den ene dygtige Konsulent, som vi kunde vente vilde fremkomme, naar vi anvendte Pengene til Uddannelse af en enkelt Mand med dette bestemte Maal for Øje, som her kræves naaet. Jeg vil derfor motivere min Afstemning derhen, at naar jeg nu stemmer for Nægtelse af dette Beløb ved Finanslovens anden Behandling, er det med Ønsket om, at det optages igen ved tredje Behandling og gives den af mig nævnte Anvendelse til Uddannelse af en enkelt Mand, der kan blive virkelig Sagmand paa dette Omraade.